

02.3

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 033674 19 U
Sarajevo, 08.07.2020. godine

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
 КАСИДНАТА НА УПРАВНИ АПЕЛАЦИИ
 ОФИС НА БИХ
 13-07-2020

ПРИМАЉЕНО:	Датум:	Место:	Број:
Организациона јединица:	Датум:	Место:	Број:
US-02-13-7			366

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Orvis“ do.o.o Zenica, kojeg zastupa punomoćnik Mahir Hinović, advokat iz Jelaha, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1975-7/19 od 29.08.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 08.07.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-1975-7/19 od 29.08.2019. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, kao voditelja konzorcija „Orvis“ d.o.o. Zenica i „Šamoter“ d.o.o. Zenica, izjavljena protiv odluke broj:16302/19 od 19.07.2019. godine, ugovornog organa MH „Elektroprivreda Republike Srpske“ MP a.d. ZP „Rudnik i Termoelektrana Ugljevik“ a.d. Ugljevik, te je odbijen zahtjev za povrat uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM i odbijen je zahtjev za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 938,00 KM.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene materijalnog prava, povrede pravila postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe navodi da se okvirni sporazum nije mogao dodijeliti izabranom ponuđaču koji je ponudio najveću cijenu od svih ponuđača koji su učestvovali u postupku, te da je njegova cijena za 58,54% veća od procijenjene vrijednosti tendera. Navodi da je ugovorni organ dodijelio

ugovor na iznos koji ne odgovara cijeni iz ponude. Smatra da je ugovorni organ bio obavezan poništiti postupak, te izvršiti ponovnu procjenu vrijednosti nabavke i eventualno razmotriti izmjenu uslova nabavke. Nadalje navodi da je tenderskom dokumentacijom tražen izvod iz sudskog registra, a da je izabrani ponuđač dostavio rješenje o registraciji kojim se vršilo usklađivanje djelatnosti. Ukazuje da izabrani ponuđač nije dostavio ni validnu dokumentaciju kojom se dokazuje ispunjenost uslova iz člana 45. ZJN, obzirom da je uvjerenje Porezne uprave F BiH od 08.05.2019. godine ovjereno dana 09.03.2019. godine, te smatra da se radi o falsifikatu. Smatra da je pobijano rješenje nezakonito i iz razloga jer je dispozitivom žalba odbijena kao neosnovana, a u dijelu obrazloženja se lista odbacuje kao neblagovremena. Navodi da je i u žalbi isticao da propisani uslovi iz tenderske dokumentacije favorizuju izabranog ponuđača. Smatra da su tenderskom dokumentacijom prekršena opća načela javnih nabavki, te je tuženi bio dužan poništiti cjelokupan postupak i tendersku dokumentaciju. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak, kao i da mu se naknade troškovi ovog spora i to na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata u iznosu od 938,00 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka i ugovorni organ MH „Elektroprivreda Republike Srpske“ MP a.d. ZP „Rudnik i Termoelektrana Ugljevik“ a.d. Ugljevik su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ MH „Elektroprivreda Republike Srpske“ MP a.d. ZP „Rudnik i Termoelektrana Ugljevik“ a.d. Ugljevik pokrenuo postupak javne nabavke radova na torketiranju kanala i vrata mlinova, za koji je obavještenje o nabavci broj: 1276-1-2-239-3-274/19 od 06.05.2019. objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon provedenog postupka dana 19.07.2019. dobio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 16302/19. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da je izabrani ponuđač dostavio svoju ponudu u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije, a da tužiteljeva ponuda nije bila u skladu sa tenderskom dokumentacijom.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovaj Sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

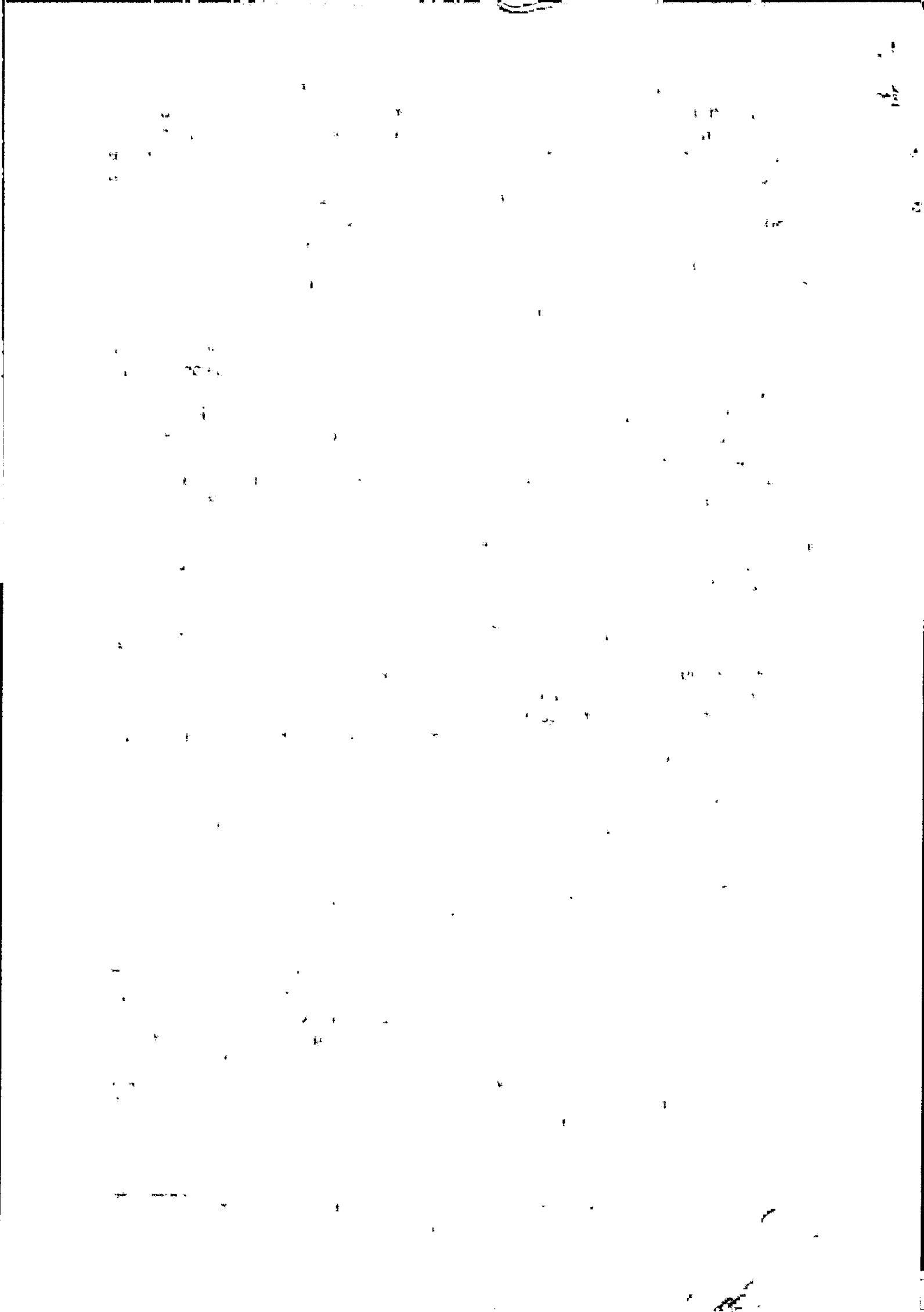
Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14) uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki, i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog Zakona). Ovo znači da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke mora imati isti položaj i mogućnosti da pod

jednakim uslovima ne samo učestvuje u postupku javne nabavke nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog zakona podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa odredbama ZJN i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama). Odredbom člana 53. citiranog zakona propisano je da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Ovo sudsko vijeće ukazuje da je postupak javne nabavke strogo formalan postupak, te svako, pa i najmanje nepoštivanje zakonom propisane forme dostavljene ponude čini istu neprihvatljivom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača) propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti dobavljača, te ostale kriterije ocjene ponude. To znači da postupak ocjene ponude nekog dobavljača prolazi kroz različite faze. Prvo je faza provjere kvalificiranosti ponuđača, slijedi faza ocijene ekonomske i financijske podobnosti te tehničke i profesionalne sposobnosti. Bilo koji nedostatak uočen u ovoj fazi jeste razlog za diskvalifikaciju ponuđača iz daljeg postupka dodjele ugovora predmetne javne nabavke. Kako je u smislu Zakona o javnim nabavkama ponuda prihvatljiva kada je podnese kvalificirani ponuđač i kada ispunjava sve obavezne specifikacije i zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to izostanak jednog zahtjeva navedenog u tenderskoj dokumentaciji, istu čini nekvalifikovanom. Kako po nalaženju ovog Vijeća ponuda izabranog ponuđača ispunjava zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to je po nalaženju ovog Vijeća pravilan zaključak tuženog organa da je ponuda istog ponuđača prihvatljiva, zbog čega je u osporenom rješenju činjenično stanje pravilno utvrđeno, a zbog čega je, na koncu, pravilno primijenjen i Zakon o javnim nabavkama.

Tuženi organ je u skladu sa osnovnim principima Zakona o javnim nabavkama pravilno ispitao da li je ugovorni organ pravilno proveo postupak javne nabavke i da li su uslovi tenderske dokumentacije propisani na nediskriminatorskoj osnovi i ravnopravnim tretmanom prema svim ponuđačima. Iz spisa predmeta proizilazi da je ugovorni organ ocijenio da je ponuda izabranog ponuđača sačinjena u skladu sa tenderskom dokumentacijom. Navodima tužitelja u tužbi nije, doveden u sumnju zaključak tuženog u tom pravcu.

Neosnovan je tužbeni prigovor da ugovorni organ nije mogao zaključiti okvirni sporazum sa izabranim ponuđačem obzirom da je ponudio najveću cijenu. Naime, kako to iz stanja spisa proizilazi ponuđač „IGV IZOLATER“ d.o.o. Tuzla je jedini dostavio prihvatljivu ponudu. Ugovorni organ je tačkom 3. TD propisao da će zaključiti okvirni sporazum sa jednim dobavljačem do maksimalne finansijske vrijednosti 120.000,00 KM bez PDV-a na 12 mjeseci, te su ponuđači u svojim ponudama i ovjerili i potpisali nacrt okvirnog sporazuma u kojem je naveden ovaj iznos(strana 10. ponude izabranog ponuđača).

Nadalje, ugovorni organ je tačkom 4.5. TD propisao da ponuđači moraju biti registrovani za obavljanje djelatnosti koja je predmet nabavke u odgovarajućim profesionalnim ili drugim registrima zemlje u kojoj su registrovani, dok je tačkom 4.6. kao dokaz propisao dostavljanje izvoda iz sudskog registra ili dokumenta koji je ekvivalentan izvodu iz sudskog registra. Izabrani ponuđač je u svrhu dokazivanja ispunjavanja navedenog uslova dostavio ovjerenu kopiju rješenja Općinskog suda u Tuzli, broj: 032-0-Reg-11-001771 od 12.09.2011. godine, kojim je dokazao da je registrovan za obavljanje djelatnosti koja je predmet nabavke, a što je i bio zahtjev koji je ugovorni organ postavio u TD, te je tužbeni prigovor da izabrani ponuđač nije dostavio izvod iz sudskog registra neosnovan. Iz istog rješenja proiziazi da je u sudski registar upisna kao subjekt upisa „IGV IZOLATER“.

Neosnovan je i tužbeni prigovor kojim se ukazuje da je izabrani ponuđač dostavio falsifikovano uvjerenje Porezne uprave F BiH. Naime, kako to iz stanja spisa proizlazi, ugovorni organ je pozvao izabranog ponuđača da u skladu sa članom 68. stav 3. ZJN u roku od tri dana dostavi original uvjerenje Porezne uprave F BiH broj: 13-3/1-15-5-4963 od 08.05.2019. godine, a što je izabrani ponuđač i učinio, te je ugovorni organ utvrdio da je prilikom ovjere dostavljenog uvjerenja došlo do greške od strane Službe za opću upravu i zajedničke poslove Grada Tuzla.

Nadalje, pravilno tuženi ukazuje da je tužitelj propustio osporavati tendersku dokumentaciju u zakonom propisanim rokovima, odnosno u roku od 10 dana od dana preuzimanja tenderske dokumentacije, te je ovo pravo izgubio u kasnijoj fazi postupka. Iz tih razloga nisu osnovani niti tužbeni navodi da je izrekom osporenog rješenja žalba odbijena, a da iz obrazloženja proizilazi da je ista neblagovremena, jer pravilno i zakonito tuženi samo obrazlaže da žalbeni navodi kojima se osporava tenderska dokumentacija, nisu blagovremen u ovoj fazi postupka, shodno odredbi člana 101. stav (1) tačka b) Zakona o javnim nabavkama.

U konkretnom slučaju iz podataka u spisu proizlazi da je ponuđač „IGV IZOLATER“ d.o.o. Tuzla dostavio svoju ponudu u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije. Kako je u smislu Zakona o javnim nabavkama ponuda prihvatljiva kada je podnese kvalificirani ponuđač i kada ispunjava sve obavezne specifikacije i zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to izostanak jednog zahtjeva navedenog u tenderskoj dokumentaciji, istu čini nekvalifikovanom. Kako je po nalaženju ovog Vijeća ponuda navedenog ponuđača ispunjavala sve zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to je pravilan zaključak tuženog organa da je žalba tužitelja neosnovana, zbog čega je u osporenom rješenju činjenično stanje pravilno utvrđeno, a zbog čega je, na koncu, pravilno primijenjen i Zakon o javnim nabavkama.

Kako je iz osporenog upravnog rješenja i uvidom u kompletan spis predmeta, vidljivo da je izabrani ponuđač ispunio sve uslove postavljene tenderskom dokumentacijom i u skladu sa kriterijima datim u tenderu to su neosnovani navodi tužbe da je tuženi postupio suprotno Zakonu o javnim nabavkama.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka, koji je prethodio donošenju pobijanog, konačnog upravnog

akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude. Kako tužitelj nije uspio tužbom dovesti u pitanje zakonitost i pravilnost osporenog rješenja, to mu i ne pripada niti naknada, na ime troškova sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

S U D I J A

Jadránka Brenjo

